

kontanthjælp. De fik dem rent ud sagt i beskæftigelse, og det har mange af de små kommuner gjort over deres kassebeholdninger og har dermed tæret på dem.

Nu sker der så det, som hr. Søvnald er med til at gennemføre, at de kommuner, der selv har løst deres problemer, inden det blev til problemer – hvis jeg må sige det sådan – de bliver nu straffet ved, at man på baggrund af bogholderitallene siger: Jamen det går jo vældig fint i x kommune, og derfor flytter vi så og så mange penge over til den kommune, der har gjort meget lidt ud af de her ting.

Hr. Søvnald kom også ind på Vejle Amt. Jeg husker godt deputationerne fra amtet. Jeg husker ikke tallene 100 pct., men det var noget med en 35-40 mio. kr., som landkommunerne i Vejle Amt skal afgive til købstæderne i Vejle Amt; jeg tror endda, de fik 40-42 mio. kr. ud af det. Det er jo noget uforståeligt for landkommunerne i Vejle Amt, at der pludselig skal flyttes omkring 40 mio. kr. ind til bykommunerne i forbindelse med den her reform.

Så er der en anden ting, jeg også vil bede specielt hr. Søvnald og måske også hr. Ole Stavad bemærke, og det er besøget af repræsentanterne fra det skæve Danmark. Jeg tror ikke, hr. Ole Stavad var til stede den dag, men så kan jeg referere det her, for der var flere af borgmestrene fra det skæve Danmark, som fik penge ud af ordningen, som alligevel syntes, at det var en forkert reform. Det synes jeg også er værd at notere sig. Og det blev ikke sagt i solidaritetens navn, men fordi de syntes, at reformen er forkert. Og bemærk også, at det kom stærkt frem, at man ønskede at få den reform trukket af bordet og erstattet af en ny og bedre og mere gennemtænkt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg skal minde hr. Hans Christian Schmidt om, at mit udgangspunkt for at tale om de sociale problemer i min ordførertale var det betænkningensbidrag, som hr. Hans Christian Schmidt har et ansvar for. Man kan da i øvrigt sige, at det er meget naturligt, at vi diskuterer dette, når det er de sociale problemer, der kommer ind og vægter tungere på udgiftssiden i denne udligningsreform.

Derimod har hr. Hans Christian Schmidt uret i, at jeg overhovedet ikke var inde på vejkrateriet. Når fortrykket kommer, vil hr. Hans Christian Schmidt kunne se, at det var jeg

bestemt, og at jeg i øvrigt glædede mig over, at også indenrigsministeren havde hjulpet til, så der bliver gjort noget ved problemet.

Hr. Rechendorff er enig i, at der selvfølgelig ikke skal tjenes på at have sociale problemer. En af fornøjelserne ved at diskutere med hr. Rechendorff er, at han normalt altid holder sig til den rimeligt saglige tone – og deri ligger vel egentlig også svaret til hr. Nødgaard. For hr. Nødgaard fremstillede det, som om de kommuner, der har kunnet magte at løse deres sociale problemer over driften, bliver ringere stillet i forhold til dem, der faktisk har problemerne. Men det er stadig væk en god forretning for kommunerne at løse de sociale problemer, lige så langt man overhovedet kan.

På den baggrund mener jeg faktisk, at der er en god og fornuftig balance i det forslag, som indenrigsministeren fremsætter med de justeringer, der er sket med de tilsagn, som vi har fået under udvalgsbehandlingen. Derfor kunne man jo også håbe, at der var nogen, der trods alt besindede sig i den ellefte time, selv om det er en sjælden ting her i huset.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning. Og så håber jeg, at vi hurtigt kan runde de korte bemærkninger af i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu skal det ikke blive en kamp på ord. Jeg ved bestemt, hvad jeg sagde til hr. Ole Stavad, nemlig at det kunne have været dejligt, hvis han kunne have talt sig varm på samme måde omkring vejkrateriet, som han gjorde i forhold til det sociale kriterie. Men det kan man måske også se, når trykket kommer engang.

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, der jo taler meget om det sociale aspekt, de bysociale problemer, at der i en artikel i Jyllands-Posten den 19. maj 1995 står: »Sociale problemer flytter på landet.«

Det er efterhånden kendt for dem, der beskæftiger sig med kommunalpolitik, at de sociale problemer er på vej ud på landet.

Hvordan mener hr. Keld Albrechtsen at man tilgodeser landkommunerne og landdistrikterne, når de skal løse de sociale problemer, de får derude? Hvordan bliver man tilgodeset, når sociale familier flytter ud i private boliger, i modsætning til, hvis man har almennyttige boliger?